

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	553 - 03 - 68
Дата	08 / 06 2015 г.

ОТНОСНО: Общ законопроект на изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, № 553-03-49 на приетите на 25.03.2015 г на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, № 402-01-15, внесен от Министерския съвет на 30.12.2014 г., законопроект за изменение на Гражданския процесуален кодекс, № 554-01-9, внесен от Димитър Кирилов Байрактаров и група народни представители на 21.01.2015 г. и законопроект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, № 554-01-25, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 06.02.2015 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

**за изменение и допълнение
на Гражданския процесуален кодекс**

(обн., ДВ, бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 50 от 2008 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12, 19, 32 и 42 от 2009 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 13 и 100 от 2010 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 5 от 2011 г.; изм., бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създават се нови параграфи 1:

„§ 1. В чл. 29 ал. 2 се изменя така:

„(2) Страната, която иска да извърши нетърпящо отлагане процесуално действие спрямо лице, което е процесуално недееспособно и което няма законен представител или попечител, може да иска от съда, пред който е висящо делото, да му назначи особен представител по реда, предвиден в Закона за правната помощ. В този случай разноските първоначално са за сметка на предвидения в закона за правната помощ бюджет.”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В началото на законопроекта се създава нов параграф 0 със следното съдържание:

„§ 0. В чл. 47 се правят следните изменения:

1. В ал.1, изречение първо след думата „ответникът“ се добавя в „продължение на един месец“. Създава се ново изречение трето: „Невъзможността да бъде намерен ответникът следва да бъде констатирана с най-малко три посещения на адреса по различно време и с интервал от поне една седмица между всяко от тях.“

2. В ал. 3, изречение първо думите „указва на ищеца да представи справка“ се заменят с думите „служебно извършва проверка“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се нов параграф 2:

„§ 2. В чл. 47 се правят следните изменения и допълнения:

1. в ал. 1:

а) в изречение първо, след съюза „когато“ се добавя изразът „в продължение на един месец“.

б) създава се изречение трето „Невъзможността да бъде намерен ответникът се констатира с най-малко три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях.“

2. в ал. 3, в изречение първо изразът „указва на ищеца да представи справка“ се заменя с израза „служебно извършва проверка“.

3. В ал. 6 изразът „на разноски на ищеца“ се заменя с израза „по реда, предвиден в закона за правната помощ. В този случай разноските първоначално са за сметка на предвидения в Закона за правната помощ бюджет.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се нов параграф 3:

„§ 3. В чл. 71, ал. 2, след думата „имот“ се добавя „както и когато предмет на делото са вещни права върху имот при искиове за съществуване, за унищожаване или за разваляне на договор и за сключване на окончателен договор“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се нов параграф 4:

„§ 4. В чл. 78, ал. 8, в края на текста на разпоредбата, след думата „юрисконсулт“ се добавя изразът „и ако са представени доказателства за заплащането му“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В началото на законопроекта се създава нов параграф§ 0а със следното съдържание:

§0а. В чл. 79 се създават нови алинеи 4 и 5 със следния текст:

„(4) Сборът на всички събирани от длъжника такси по изпълнението не може да надвишава размера на задължението, но не по-малко от 50 лв.

(5) В случаите, когато длъжникът сам плати задължението си изцяло в срока на връчената му покана за доброволно изпълнение, пропорционалната такса върху платената сума се събира в половин размер.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В началото на законопроекта се създава нов параграф§ 0б със следното съдържание:

§ 0б. В чл. 104 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 6:

“б. исковете, независимо от тяхната цена, съединени в една искова молба с иск, подсъден на окръжен съд, ако подлежат на разглеждане по реда на същото производство;“

2. Досегашната т. 6 става т. 7.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се нов параграф 5:

„§ 5. В чл. 104 се правят следните промени:

1. Създава се нова т. 6:

“т. 6. исковете, независимо от тяхната цена, съединени в една искова молба с иск, подсъден на окръжен съд, ако подлежат на разглеждане по реда на същото производство;“

2. Досегашната т. 6 става т. 7.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В началото на законопроекта се създава нов параграф 0в със следното съдържание:

§ 0в. В чл. 210, ал. 2 се създава изречение второ: „Не се допуска разделяне на искове, които се намират във връзка с предмета на делото, освен ако подлежат на разглеждане по реда на различни производства.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се нов параграф б:

„§ 6. В чл. 210, ал. 2 се създава изречение второ: „Не се допуска разделяне на искове, които се намират във връзка с предмета на делото, освен ако подлежат на разглеждане по реда на различни производства.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 1. В чл. 274, ал. 2, изречение първо думите „въззивна инстанция” се заменят с „апелативен съд”, а след думите „Върховния касационен съд” се поставя запетая и се добавя „а когато са постановени от окръжен съд като въззивна инстанция - пред съответния апелативен съд”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

§ 2. В чл. 280 ал. 2 се изменя така:

„(2) Не подлежат на касационно обжалване:

1. решенията по въззивни дела с цена на иска до 5 000 лв. - за граждански дела, и до 20 000 лв.- за търговски дела.

2. решенията по въззивни дела по искове за издръжка, брачни искове, искове по чл. 322, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс, искове по чл. 11, ал. 2 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и по чл. 13, ал. 2 от Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, искове за отмяна на дисциплинарни наказания „забележка” и „предупреждение за уволнение”, искове по чл. 17, ал. 1 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове, производства за разпределяне ползуването на съсобствен имот по чл. 32, ал. 2 от Закона за собствеността, молби за промяна на име по чл. 19, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация.”

Предложение от н.п. Анна Александрова:

Параграф 2 се изменя така:

§ 2. В чл. 280, ал. 2 се изменя така:

„(2) Не подлежат на касационно обжалване:

1. решенията по въззивни дела с цена на иска до 5 000 лв. – за граждански дела, и до 20 000 лв. – за търговски дела, с изключение на решенията по искове за собственост и други вещни права върху недвижими имоти и по съединените с тях искове, които имат обуславящо значение за вещното право;

2. решенията по въззивни дела по искове за издръжка, брачни искове, искове по чл. 322, ал. 2 от този кодекс, производства по чл. 59, ал. 7, чл.123, ал. 2, чл.126, ал. 2, чл.127, ал. 2, чл.127а, чл.128 и чл.130, ал. 3 от Семейния кодекс, искове по чл. 11, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и по чл. 13, ал. 2 от Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, производства за разпределяне ползването на съсобствен имот по чл. 32, ал. 2 от Закона за собствеността, искове по чл. 40 от Закона за управление на етажната собственост, молби за промяна на име по чл. 19, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация и искове по чл. 17, ал. 1 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове;

3. решенията по въззивни дела по трудови спорове, с изключение на решенията по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Кодекса на труда и по искове за трудово възнаграждение и обезщетения по трудово правоотношение с цена на иска над 5 000 лева.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Данаил Кирилов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В предложението на н.п. Анна Александрова по § 2 относно чл. 280, ал. 2, т. 1 думите „вещното право“ се заменят с „иска за собственост“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. В чл. 280 ал. 2 се изменя така:

„(2) Не подлежат на касационно обжалване:

1. решенията по въззивни дела с цена на иска до 5 000 лв. – за граждански дела, и до 20 000 лв. – за търговски дела, с изключение на решенията по искове за собственост и други вещни права върху недвижими имоти и по съединените с тях искове, които имат обуславящо значение за иска за собственост;

2. решенията по въззивни дела по искове за издръжка, брачни искове, искове по чл. 322, ал. 2 от този кодекс, производства по чл. 59, ал. 7, чл.123, ал. 2, чл.126, ал. 2, чл.127, ал. 2, чл.127а, чл.128 и чл.130, ал. 3 от Семейния кодекс, искове по чл. 11, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и по чл. 13, ал. 2 от Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, производства за разпределяне ползването на съсобствен имот по чл. 32, ал. 2 от Закона за собствеността, искове по чл. 40 от Закона за управление на етажната собственост, молби за промяна на име по чл. 19, ал. 1 от Закона за гражданската

регистрация и иски по чл. 17, ал. 1 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове;

3. решенията по въззивни дела по трудови спорове, с изключение на решенията по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Кодекса на труда и по иски за трудово възнаграждение и обезщетения по трудово правоотношение с цена на иска над 5 000 лв.“

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се нов параграф 2а със следното съдържание:

„§ 2а. В чл. 303, ал. 1 се създава нова точка 8 със следното съдържание:

„8. с тълкувателно решение или тълкувателно постановление е прието различно тълкуване на закон, приложен при решаване на делото.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 2а:

„§ 2а. В чл. 303, ал. 1 се създават т. 8 и 9:

„т.8. до десет години от влизане в сила на решението законът, според който е било решено делото е обявен за противоконституционен;

т.9. до десет години от влизане в сила на решението с тълкувателно решение е прието тълкуване на закона, различно от това на което се основава решението.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се нов параграф 2б със следното съдържание:

§2б. В чл. 305, ал. 1 се създава нова точка 6 със следното съдържание:

„6. на постановяване на тълкувателното решение или тълкувателното постановление – в случаите по чл. 303, ал. 1, т. 9, но не по-късно от 5 години след влизане в сила на решението, чиято отмяна се иска.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 2б:

„§ 2б. В чл. 305, ал. 1 се създават т. 6 и 7:

„т.6. обнародване в „Държавен вестник“ на решението на Конституционния съд – в случаите по чл. 303, ал. 1, т. 8;”

„т.7. постановяване на тълкувателното решение – в случаите по чл. 303, ал. 1, т. 9.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 2в:

„§ 2в. В чл. 411, ал. 1 се изменя така:

„(1) Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или по седалището на длъжника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща на надлежния съд.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Данаил Кирилов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 411, ал. 2 в текста преди т. 1 думите „тридневен срок“ се заменят със „срока по ал. 1“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

„§ 3. В чл. 411 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или по седалището на длъжника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща на надлежния съд.“

2. В ал. 2 в текста преди т. 1 думите „тридневен срок“ се заменят със „срока по ал. 1“.

§ 3. В член 417 точките 1,2,7 и 8 се отменят.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Текстът на вносителя на § 3 се изменя така:

„§ 3. В чл. 417 се правят следните изменения:

1. точка 2 придобива следния вид:

„2. документ, с който се установяват вземания на държавните учереждения или общините.“

2. В точка 8 преди думата „акт“ се поставят думите „влязъл в сила“

3. Създава се нова точка 10 със следното съдържание:

„10. документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на банките.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Валери Симеонов, Христиан Митев и Искрен Веселинов:

§ 3 се изменя и придобива следната редакция:

В чл. 417, т. 2 се изменя и придобива следната редакция:

„2. документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на държавните учреждения и общините“

В чл. 417 се създава нова т. 10 със следното съдържание:

„10. документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на банките.“

Предложението е оттеглено.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

§ 3 се изменя така:

„§ 3. В чл. 417 се е правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 след думата „учреждения“ се добавя съюзът „и“, а думите „и банките“ се заличават;

2. В т. 3 изразът „спогодба или друг договор, с нотариална заверка на подписите“ и запетайката преди него – отпадат, а местоимението „тях“ се заменя с „него“.

3. Създава се т. 10 и т. 11:

„т. 10. документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на банките;“

„т. 11. спогодба или друг договор с нотариална заверка на подписите относно съдържанията се в тях задължения за заплащане на парични суми или други заместими вещи, както и задължения за предаване на определени вещи.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Анна Александрова:

Параграф 3 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 3 да бъде отхвърлен.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 3а:

„§ 3а. В чл. 418, ал. 5 се създава изречение второ: “Съдебният изпълнител незабавно изпраща до съда копие от съобщението, с което е връчена заповедта за изпълнение.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 4:

„§ 4. В чл. 418, ал. 5 се създава изречение второ: “Съдебният изпълнител незабавно изпраща до съда копие от съобщението, с което е връчена заповедта за изпълнение.”

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 3б:

„§ 3б. В чл. 421 се създава ал. 3:

„(3) Когато възражението е подадено от едно от задължените лица, съдът може да спре изпълнението само по отношение на това лице.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3а със следното съдържание:

„§3а. Чл. 427 се изменя така:

„Чл. 427. (1) Молбата за изпълнение се подава до съдебния изпълнител, в чийто район се намират:

1. постоянният адрес или седалището на длъжника;
2. постоянният или настоящият адрес на взискателя или длъжника-по избор на взискателя по вземане за издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа;
3. недвижимите имоти, върху които е насочено изпълнението;
4. движимите вещи, когато следва да се извърши тяхното предаване;
5. местоизпълнението на задълженията за действие или бездействие, когато се иска изпълнение на такива задължения.

(2) След образуване на изпълнителното дело взискателят може да поиска от съдебния изпълнител налагане на заповест или възбрана върху вещи на длъжника, намиращи се в района на друг съдебен изпълнител. След налагане на заповеста или възбраната съдебният изпълнител препраща изпълнителното дело на надлежния съдебен изпълнител, който да извърши опис и продан на вещите.

(3) Когато изпълнението е насочено към парични вземания на длъжника от трето задължено лице с постоянен адрес или седалище в друг съдебен район, изпълнителното дело не се препраща.

(4) Не се разрешава прехвърляне на изпълнително дело по искане на взискателя от един съдебен изпълнител на друг в същия съдебен район, с изключение на случаите по чл. 22.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3в:

„§ 3в. Член 430 се изменя така:

„Чл. 430. Съдебният изпълнител назначава особен представител на длъжника в случаите по чл. 47 и 48.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3б със следното съдържание:

§3б. В чл. 431, ал. 4 се добавя изречение трето със следното съдържание: „При служебно заличаване на обезпечителни мерки не се дължи заплащането на държавна или местна такса.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3в със следното съдържание:

§3в. В чл. 432, т. 2 след думата „взискателя“ се добавят думите, „а в случаите, когато публичната продан е обявена – след изрично писмено съгласие на длъжника.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3г:

„§ 3г. В чл. 432, в т. 2 след думата „взискателя“ се поставя запетайка и се добавя изразът „а в случаите, когато публичната продан е обявена – след изричното съгласие на длъжника“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3г със следното съдържание:

§ 3г. В чл. 435 текстът на ал. 1 и 2 се изменя така:

„(1) Взискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие, да назначи друго или повече вещи лица, както и спирането, прекратяването и приключването на принудителното изпълнение.

(2) Длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имуществото, което смята за несеквеструемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител да спре, прекрати или приключи принудителното изпълнение, да замени обекта или начина на изпълнението по реда на чл. 443, да назначи друго или повече вещи лица, както и разноските по изпълнението.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 3д:

„§ 3д. В чл. 435 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „обжалва“ се добавя изразът „оценката, определена или приета от съдебния изпълнител при извършването на описа,“;

2. В ал. 4 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се ново изречение второ: „Жалбата на третото лице стира изпълнението по отношение на тези вещи.“;

б) досегашното изречение второ става изречение трето.

3. Създава се нова ал. 5:

„(5) Лицата по ал. 3 и 4 могат да обжалват действията на съдебния изпълнител на основание допуснати нарушения при подготовката и провеждането на публичната продажба, засягащи надлежното уведомяване, описа и оценката.“

4. Създава се ал. 6:

„(6) Право на обжалване по ал. 4, в случаите когато не участват като наддавачи, имат присъединените ипотекарни и заложенни кредитори, съответно кредиторите по чл. 459, когато обект на постановлението за възлагане е ипотекираната, заложената, възбранената или запорираната вещ.“

5. Досегашната ал. 5 става ал. 7.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3д със следното съдържание:

§3д. Текстът на чл. 446, ал. 1 се изменя така:

1. В основния текст на ал. 1 думите „чийто размер е“ се заменят с „чиито размери са“;

2. В ал. 1 точка 1 се отменя, а досегашната т. 2 става т. 1 със следния текст: „ако осъденото лице получава суми в размер от

минималната работна заплата до 600 лв. месечно – една трета част, ако е без деца, и една четвърт, ако е с деца, които то издържа”;

3. Досегашните точки 3 и 4 стават съответно точка 2 и 3.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3е::

„§ 3е. В чл. 44б ал. 1 се изменя така:

„(1) Ако изпълнението е насочено върху трудовото възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия, чийто размер е над минималната работна заплата, удържането се извършва при спазване на ограниченията, определени в акт на Министерския съвет.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3е със следното съдържание:

§3е. Създава се нов чл. 44ба със заглавие „Несеквестрируеми вземания” и със следното съдържание:

„Чл. 44ба. (1) Несеквестрируеми са вземанията на длъжника по сметка в банка, когато по заповираната сметка постъпват плащания по частично или пълно несеквестрируеми вземания на длъжника или други вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение.

(2) Банката не изпълнява заповното съобщение по отношение на несеквестрируемите вземания.

(3) Банката съобщава на съдебния изпълнител причините за неизпълнението, както и произхода и размера на постъпващите по сметката несеквестрируеми вземания.

(4) Банката носи отговорност за неизпълнение на задълженията си по ал. 2 по реда на чл. 49 от Закона за задълженията и договорите, като искът може да бъде предявен и в рамките на производство за обжалване на актове на съдебния изпълнител, без да се дължи допълнителна такса.

(5) Ако в рамките на производство по обжалване на актове на съдебния изпълнител се установи, че банка е нарушила задължението си по ал. 2, съдът налага глоба в размер на 500 лева за всяко получено заповно съобщение.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3ж със следното съдържание:

§ 3ж. В чл. 454, ал. 1 думите „30 на сто“ се заменят с „20 на сто“ и се създава ново изречение второ: „Това правило се прилага и когато изпълнението не е насочено върху вещи“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3ж:

„§ 3ж. В чл. 454, в ал. 1 изразът „30 на сто“ се заменя с изреча „20 на сто“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3з със следното съдържание:

§ 3з. Чл. 468 се изменя така:

„Чл. 468. (1) Съдебният изпълнител определя цената, по която вещта да се продаде в магазин. Началната цена, от която да започне наддаването при явния търг с устно наддаване или публичната продажба, е 85 на сто от стойността на вещта.

(2) По искане на страната се назначава нещо лице за определяне на стойността на вещта. Вещното лице се назначава служебно, когато се определя стойността на недвижими вещи и вещи по чл. 474, ал. 5, както и за определяне на стойността са необходими специални знания в областта на науката, изкуството, занаятите и други. То може да даде заключението си и устно, което се отразява в протокола.

(3) Всяка от страните може да оспори определената от съдебния изпълнител стойност на вещта в едномесечен срок от определянето ѝ и да поиска назначаване на друго или повече вещи лица на свои разходи.

(4) Съдебният изпълнител е длъжен да уважи искането, в случай че страната в срока по ал. 4 е внесла разходите за новата експертиза.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3з:

„§ 3з. В чл. 468 се правят следните изменения и допълнения :

1. В ал. 1 се създава изречение трето: „Началната цена при първата публична продажба не може да бъде по-ниска от данъчната оценка на имота, когато такава е определена.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) За определяне стойността на вещта се назначава нещо лице, с изключение на случаите, когато общата стойност на вещите не надвишава двукратния размер на минималната работна заплата.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) В случаите, когато оценката на вещта е обжалвана пред съда, началната цена на проданта се определя по правилата на ал. 1 и 2 въз основа на оценката, определена от съда.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 3и:

„§ 3и. В чл. 470, в ал. 1 изразът „за пазене на взискателя или“ се заличава.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3и със следното съдържание:

§ 3и. В чл. 485 се създава нова ал. 2 със следния текст:

„(2) Началната цена при първата публична продан не може да бъде по-ниска от данъчната оценка на имота, когато такава е определена.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3к със следното съдържание:

§ 3к. В чл. 487 се създава нова ал. 5:

„(5) След регистрирането на протокола в районния съд, обявената публична продан може да бъде спирана по искане на взискателя само при изричното съгласие на собственика на имота, постъпило до последния ден за подаване на писмени наддавателни предложения. Възобновяването на изпълнението върху имота продължава по искане на взискателя, като проданта започва след ново разгласяване.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 3к:

„§ 3к. В чл. 489, в ал. 2, изречение второ изразът „повече наддавателни предложения“ се заменя със „само едно наддавателно предложение“, а изречение трето – отпада.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3л със следното съдържание:

§3л. В чл. 493 се създават точки 3 и 4:

„(3) в случаите, когато взискател е обявен за купувач на имота и той не внесе предложената цена в срок, вземането му се намалява с размера на задатъка;

(4) в случаите, когато съделител е обявен за купувач на имота и той не внесе предложената цена в срок, той губи съответната част от сумата в размер на задатъка, която му се полага при разпределението; тази сума се разпределя между останалите съделители.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 3л.:

„§ 3л. В чл. 493 се създават т. 3 и т. 4:

„3. в случаите, когато взискател е обявен за купувач на имота и той не внесе предложената цена в срок, вземането му се намалява с размера на задатъка;

4. в случаите, когато съделител е обявен за купувач на имота и той не внесе предложената цена в срок, той губи съответната част от сумата в размера на задатъка, която му се полага при разпределението; тази сума се разпределя между останалите съделители.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3м със следното съдържание:

§3м. В чл. 494 се създава нова ал. 3:

„(3) Ако в случаите по ал. 2, взискателят поиска определяне на нова начална цена, съдебният изпълнител насрочва нова продава на начална цена равна на 90 на сто от началната цена по предходната продава. За всяка следваща продава началната цена се определя по същия начин, като се прилагат съответно ал.1 и 2.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

Създава се параграф 3н със следното съдържание:

§ 3н. В чл. 495, изречение първо думите „едноседмичен срок от разпределението“ се заменят с „едноседмичен срок от влизане в сила на разпределението“.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 4. В глава петдесет и седма наименованието на раздел II се изменя така: „Производство по признаване и изпълнение на решения и актове, постановени в други държави - членки на Европейския съюз“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4, който става § 5.

§ 5. В чл. 622 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Заинтересованата страна може да поиска отказ на признаване на решението, както и постановяване на разпореждане, че липсват основания за отказ на признаването му, въз основа на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст) (ОВ, L 351 от 20.12.2012 г.) по реда на ал. 1.

(3) Съдът постановява актовете си по ал. 1 и 2 въз основа на препис от чуждестранно решение, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, когато акт на Европейския съюз изисква това. Документите се придружават с превод на български език.“

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Съдът се произнася с разпореждане, което има значението на решение, постановено в исков процес.“

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

Предложение от н.п. Анна Александрова:

В § 5 т. 1 се изменя така:

„1. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

(2) Заинтересованата страна може да поиска съдът да откаже признаване на решението или да установи, че не са налице основания за отказ от признаването му въз основа на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ, L 351/1 от 20 декември 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1215/2012“, по реда на ал. 1.

(3) Съдът се произнася въз основа на препис от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, когато акт на Европейския съюз изисква това. Документите се придружават с превод на български език.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5, който става § 6:

„§ 6. В чл. 622 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Заинтересованата страна може да поиска съдът да откаже признаване на решението или да установи, че не са налице основания

за отказ от признаването му въз основа на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ, L 351/1 от 20 декември 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1215/2012“, по реда на ал. 1.“

2. Досегашната ал. 2 става 3 и се изменя така:

„(3) Съдът се произнася въз основа на препис от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, когато акт на Европейския съюз изисква това. Документите се придружават с превод на български език.“

3. Досегашната ал. 3 става 4 и се изменя така:

„(4) Съдът се произнася с разпореждане, което има значението на решение, постановено в исков процес.“

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 6. Създава се чл. 622а:

„Пряко изпълнение по реда на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета

Чл. 622а. (1) Съдебно решение, постановено в държава членка, подлежи на изпълнение, без да е необходимо издаване на изпълнителен лист.

(2) Съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна на основание на представен препис от чуждестранното съдебно решение, заверено от постановилия го съд, и удостоверение, издадено съгласно чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

(3) Съдебният изпълнител проверява и дали мярката или разпореждането, съдържащи се в решението, могат да бъдат изпълнени със способите на българския закон. Когато това е невъзможно, той постановява заместващо изпълнение съобразно българското законодателство.

(4) Чуждестранно съдебно решение, разпореждащо временна, включително обезпечителна мярка, подлежи на изпълнение по реда на ал. 1 и 2. В случаите, когато мярката е била разпоредена без ответникът да е бил призован да се яви, се представя и доказателство за връчването на съдебното решение.

(5) Когато пристъпва към изпълнение, съдебният изпълнител връчва копие от удостоверението по ал. 2, като с връчването му кани длъжника към доброволно изпълнение. Към удостоверението се прилага копие от чуждестранното съдебно решение, ако то не е било вече връчено на длъжника.

(6) Длъжникът може в едномесечен срок от връчването да предяви молба за отказ за изпълнение. Когато е необходим превод на чуждестранното съдебно решение, срокът спира да тече до предоставянето му на длъжника.

(7) Всяка от страните може да обжалва адаптирането на мярката или разпореждането по реда на чл. 436.“

Предложение от н.п. Анна Александрова:

Параграф 6 се изменя така:

„§ 6. Създава се чл. 622а:

„Изпълнение по реда на Регламент (ЕС) № 1215/2012

Чл. 622а. (1) Съдебно решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, подлежи на изпълнение, без да е необходимо издаване на изпълнителен лист.

(2) Съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна въз основа на препис от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, издадено съгласно чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

(3) Когато съдебният изпълнител установи, че мярката или разпореждането не могат да бъдат изпълнени по реда на този кодекс, той постановява заместващо изпълнение.

(4) Съдебно решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, разпореждащо временна, включително обезпечителна мярка, подлежи на изпълнение по реда на ал. 1 и 2. В случаите, когато мярката е била разпоредена без ответникът да е бил призован да се яви, се представя и доказателство за връчването на съдебното решение.

(5) Когато пристъпва към изпълнение, съдебният изпълнител връчва копие от удостоверението по ал. 2, като с връчването му кани длъжника към доброволно изпълнение. Към удостоверението се прилага копие от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, ако то не е било връчено на длъжника.

(6) Длъжникът може в едномесечен срок от връчването да подаде молба за отказ за изпълнение. Когато е необходим превод на съдебното решение, срокът спира да тече до предоставянето му на длъжника.

(7) Всяка от страните може да обжалва адаптирането на мярката или разпореждането по реда на чл. 436.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 6, който става § 7:

„§ 7. Създава се чл. 622а:

„Пряко изпълнение по реда на Регламент (ЕС) № 1215/2012

Чл. 622а. (1) Съдебно решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, подлежи на изпълнение, без да е необходимо издаване на изпълнителен лист.

(2) Съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна въз основа на препис от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, издадено съгласно чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

(3) Когато съдебният изпълнител установи, че мярката или разпореждането не могат да бъдат изпълнени при условията и по реда на този кодекс, той постановява заместващо изпълнение.

(4) Съдебно решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, разпореждащо временна, включително обезпечителна мярка, подлежи на изпълнение по реда на ал. 1 и 2. В случаите, когато мярката е била разпоредена без ответникът да е бил призван да се яви, се представя и доказателство за връчването на съдебното решение.

(5) Когато пристъпва към изпълнение, съдебният изпълнител връчва копие от удостоверението по ал. 2, като с връчването му кани длъжника към доброволно изпълнение. Към удостоверението се прилага копие от съдебното решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, ако то не е било връчено на длъжника.

(6) Длъжникът може в едномесечен срок от връчването да подаде молба за отказ за изпълнение. Когато е необходим превод на съдебното решение, срокът спира да тече до предоставянето му на длъжника.

(7) Всяка от страните може да обжалва адаптирането на мярката или разпореждането по реда на чл. 436.“

§ 7. Създава се чл. 622б:

„Отказ за изпълнение по Регламент (ЕС) № 1215/2012

Чл. 622б. Молбата за отказ за изпълнение по чл. 46 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 се подава и разглежда по реда на чл. 623.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, който става § 8.

§ 8. В чл. 623 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Съдът разглежда молбата в закрито заседание и се произнася въз основа на препис от чуждестранното съдебно решение, заверен от постановилия го съд, и удостоверение, когато акт на Европейския съюз изисква това. Документите се придружават с превод на български език.“

2. Алинея 3 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, който става § 9.

§ 9. В чл. 627 се създава ал. 3:

„(3) Длъжникът може да подаде молба за отказ за привеждане в изпълнение по чл. 22 от Регламент №1896/2006 или молба за спиране или ограничаване на привеждането в изпълнение по смисъла на чл. 23 от Регламент №1896/2006 пред окръжния съд по неговия постоянен адрес, по неговото седалище или по местоизпълнението. Разпореждането се обжалва по реда на чл. 623, ал. 6. Срокът за въззивно обжалване тече за молителя от връчването на разпореждането, а за ответника - от връчването на поканата за доброволно изпълнение.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 10.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 10. Подадените преди влизането в сила на този закон касационни жалби, частни жалби по чл. 274, ал. 2 ГПК и жалби срещу решения на Върховния касационен съд по чл. 80, ал. 3 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност се разглеждат при досегашните условия и ред.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В параграф 10 се създава второ изречение със следното съдържание: „Незавършилите производства за издаване на заповед за изпълнение, образувани до влизане на закона в сила, се довършват по досегашния ред.“

Предложението е оттеглено.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

В Преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. § 10 се изменя така:

„§ 10. Висящите до влизането в сила на този закон производства се довършват по досегашния ред.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10, който става § 11.

§ 11. Съдебните решения, постановени в производства, образувани преди 10 януари 2015 г., както и другите актове, формално съставени или вписани, одобрени или сключени преди 10 януари 2015 г., включени в приложното поле на Регламент (ЕС) № 1215/2012, се признават и изпълняват по досегашния ред.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11, който става § 12.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 11а:

„§11а. За решенията, влезли в сила преди приемането му, срокът по чл. 305, ал. 1, т. 6 и т. 7 започва да тече от дата на влизане в сила на този закон.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 11б:

„§ 11б. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон управителят на Българската народна банка и министърът на правосъдието утвърждават изискванията към Единната среда за обмен на електронни запори.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 11в:

„§ 11в. (1) Министерският съвет издава акта по чл. 446, ал. 1 в тримесечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) До влизането в сила на акта по чл. 446, ал. 1 удържането се извършва при спазване на досегашните ограничения.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 12. В Закона за защита от домашното насилие (обн., ДВ, бр. 27 от 2005 г.; изм.и доп., бр. 82 от 2006 г., бр. 102 от 2009 г. и бр. 99 от 2010 г.) се създава глава трета с чл. 23 – 27:

„Глава трета

Мерки за осигуряване на защита въз основа на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Чл. 23. Лице, което се ползва от мярка за осигуряване на защита,

постановена в държава - членка на Европейския съюз, може да поиска издаване на заповед за защита на територията на страната от Софийския градски съд.

Чл. 24. (1) Съдът разглежда молбата в закрито заседание. Той се произнася в двуседмичен срок само въз основа на заверено копие от мярката за осигуряване на защита и удостоверението, издадено съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (ОВ, L 181/4 от 29 септември 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 606/2013“. Документите се придружават с превод на български език.

(2) Съдът проверява и дали мярката може да бъде изпълнена със способите на българския закон. Когато това е невъзможно, той постановява заместваща мярка на защита съобразно българското законодателство. Съдът уведомява лицето, създаващо заплахата, за заместването на мярката за осигуряване на защита.

(3) Заместващата мярка за осигуряване на защита подлежи на въззивно обжалване от лицето, ползващо се от защита, или от лицето, създаващо заплахата, пред Софийския апелативен съд.

Чл. 25. Отказ за признаване или отказ за изпълнение на мярка за осигуряване на защита се постановява от Софийския градски съд по искане на лицето, създаващо заплахата.

Чл. 26. (1) Първоинстанционният съд, разгледал делото, издава по писмена молба на лицето, което се ползва от защита, удостоверението по чл. 5 от Регламент (ЕС) № 606/2013.

(2) Съдът уведомява лицето, създаващо заплахата, за издаването на удостоверението и за последиците от издаването му.

Чл. 27. Актът за поправка или оттегляне на удостоверението по чл. 5 от Регламент (ЕС) № 606/2013 подлежи на обжалване пред съответния окръжен съд в двуседмичен срок, който тече от момента на уведомлението, че е издаден акт за поправка или оттегляне на удостоверението.“

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В текста на вносителя за § 12 се правят следните изменения:

1. В предложения текст на чл. 23 от Закона за защита от домашното насилие думите „от Софийския градски съд“ се заменят с „от окръжния съд по постоянния или настоящия си адрес“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 13.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В преходните и заключителни разпоредби се създава параграф 12а със следното съдържание:

„§ 12а. В чл. 62б от Закона за защита на потребителите се правят следните изменения:

1. Досегашният текст става алинея 1.

2. Създава се нови алинеи 3 със следното съдържание:

„(2) Забранява се на търговци да изискват от потребителя да заплаща разноските за сключване на договори във форма, по-тежка от писмената, освен когато такава форма се изисква от закона, включително за учредяване на обезпечение В тези случаи нуждата от сключване на договора в определена форма се обосновава в текста му.

(3) За разноските по сделка, сключена в нарушение на правилото на ал. 2 е действителна, потребителят може да се снабди със Заповед за незабавно изпълнение по чл. 418 ГПК от районния съд по постоянния му или настоящ адрес.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В преходните и заключителни разпоредби се създава параграф 12б със следното съдържание:

§ 12б. В чл. 27 от Закона за държавната финансова инспекция се правят следните изменения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Актът за начет е основание за налагане на обезпечителни мерки по реда на Гражданския процесуален кодекс, а сред като влезе в сила въз основа на него се издава заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от същия кодекс.“

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) След влизане на акта за начет в сила директорът на агенцията е длъжен да поиска издаване от съда да постанови незабавно изпълнение на вземането по акта за начет и да издаде изпълнителен лист.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 13. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г., изм., бр. 117 и бр. 118 от 1997 г., изм. и доп., бр. 123 от 1997 г., бр. 24 от 27.02.1998 г., изм., бр. 69 от 1999 г., изм. и доп., бр. 18 от 2003 г., доп., бр. 29 от 2004 г., изм., бр. 36 от 2004 г., изм. и доп., бр. 19 от 2005 г., доп., бр. 43 от 2005 г., изм., бр. 30 от 2006 г., доп., бр. 39 и бр. 41 от 2006 г., изм., бр. 59 от 2007 г., изм. и доп., бр. 64 от 2007 г., доп., бр. 50 от 2008 г., изм., бр. 69 от 2008 г., доп., бр. 42, бр. 47 бр. и 82 от 2009 г., изм., бр. 87 от 2010 г., доп., бр. 32 от 2011 г., изм. и доп., бр. 41 и бр. 82 от

2011 г., изм., бр. 38 от 2012 г., изм. и доп., бр. 95 от 2012 г., изм., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г.) в чл. 80, ал. 3 изречение второ се заличава.

Предложение от н.п. Петър Славов и Димитър Делчев:

В преходните и заключителни разпоредби се създава нов параграф 13 със следното съдържание:

„§ 13. В двумесечен срок от влизането в сила на този закон управителят на Българската народна банка и министърът на правосъдието утвърждават единния стандарт и изискванията към Единната среда за обмен на електронни запори.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, който става § 14.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 13а:

„§ 13а. В Кодекса на труда (обн. ДВ. бр. 27 от 1986 г.; изм. ДВ. бр. 6 от 1988 г.; изм. ДВ. бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., ... изм. ДВ. бр. 61 от 2014 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 210, ал. 4 изразът „Гражданския процесуален кодекс“ се заменя с „акт на Министерския съвет“.

2. В чл. 272, ал. 2 изразът „Гражданския процесуален кодекс“ се заменя с „акт на Министерския съвет“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 13б:

„§ 13б. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн. ДВ. бр. 109 от 2007 г.; изм. ДВ. бр. 69 и 94 от 2008 г., ... изм. ДВ. бр. 24 от 2015 г.) в чл. 107, ал. 4 изразът „Гражданския процесуален кодекс“ се заменя с „акт на Министерския съвет“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагъзов:

Създава се параграф 13в:

„§ 13в. В Закона за държавния служител (обн. ДВ. бр. 67 от 1999 г.; изм. ДВ. бр. 1 от 2000 г., ... изм. ДВ. бр. 24 от 2005 г.) в чл. 72, ал. 2 изразът „Гражданския процесуален кодекс“ се заменя с „акт на Министерския съвет“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мая Манолова, Чавдар Георгиев, Иван Иванов, Филип Попов и Кирчо Карагьозов:

Създава се параграф 13г:

„§ 13г. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн. ДВ. бр. 35 от 2009 г.; изм. ДВ. бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., ... изм. ДВ. бр. 24 от 2015 г.) в чл. 237, ал. 2 изразът „Гражданския процесуален кодекс“ се заменя с „акт на Министерския съвет““.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 14. Параграф 3 влиза в сила от деня на обнародване на закона в „Държавен вестник“, § 4, § 5, § 6, § 7 и § 8 влизат в сила от 10 януари 2015 г. и § 12 влиза в сила от 11 януари 2015 г.

Предложение от н.п. Анна Александрова:

Параграф 14 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 14 да бъде отхвърлен.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

ДАНАИЛ КИРИЛОВ

